

confesiuni

.....

Între noi
Doar tăcerile
Mai foşnesc cuvinte.

.....

Dacă două lumi paralele
Se-ntâlnesc într-un punct la infinit
Pot oare
Un alt bărbat
Și o altă femeie
Să răscumpere greșelile primului Adam
Și ale primei Eve?

Ninsori primitive inundă toamna
În spasmele ei vulnerabile
Și îmi port sufletul dureros
Mereu între două anotimpuri.

Gând stoic

Ți-am simțit teama
Aidoma unui călugăr
Rătăcit în vreme,
Între zidurile unei mănăstiri
Mă încumet să-ți acopăr chinul
Cu propria mea viață
Într-o altă trăire...
Trăiește!
Dumnezeu s-a întors zâmbind către tine.

Atlas

Câte continente nu am descoperit,
căutând o oază în sufletul tău.

Mări de speranță,
Oceane de așteptare,
Insule de dor.

Niciun atlas nu avea să le cuprindă.

Mărturisire

Mi-a trebuit o clipă să mă îndrăgostesc,
Ani, să înțeleg că n-am renunțat niciodată la tine,
Și o viață să visez cu ochii deschiși
La „ce frumos ar fi fost!“
Și totul într-o nedreaptă proporție.

Niciodată

Un timp pe care, oricât nu l-am dorit,
Nu-l mai prindem din urmă.
Fie ne-am născut prea târziu,
Fie am devenit în viață anacronici.

Să dai Cezarului ce-i al Cezarului,
E culmea venerației.
Să te compari cu el, cerând altora,
E culmea ipocriziei.
Și așa, am scris secole de istorie.
Ei au cerut,
Noi am dat.

Arginții au devenit lacrimi
În dimineața în care
al treilea cântat al cocoșilor
În van rostuia zorile...
De atunci ne răscumpărăm păcatul
cu o altă greșeală.
Iar El...
Iartă!

Într-o toamnă,
Pe marginea unui apus de soare,
Dumnezeu mi-a dăruit un șirag de mătânie
Și mi-a spus: „Iubește!“
Așa ai devenit tu,
Cea mai neobișnuită rugăciune a mea
Arc peste timp –
Ecoul altei rugăciuni nerostite...

Supliciu! tăcerilor tale –
Fluturii nopții cu zbor întrerupt
Sub povara dorinței păgâne,
Hrană iluzorie unui vis,
Ce se spulberă cu fiecare bătaie de aripă.